

ספרוי – אוצר החסידים – ליאובאנוויטש

מאמר

ויקחו לי תרומה – ה'תשל"ה

מאהת

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליאובאנוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור ליום ההילולא כ"ב שבט, ה'תשע"ה

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

777 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים וחמש לבראיה
שבעים שנה להסתלקות-הילולא של כ"ק הרולי"ץ ז"ל

בס"ד.

פתח דבר

בקשר עם יום הילולא כ"ב שבט הבעל"ט — הננו מוצאים לאור, מאמר ויקחו ליל תרומה גוי (בהוצאה חדשה ומתקנת), שנאמר בהתועדות אור ליום ד' פ' תרומה, א' דר"ח אדר ה'תשל"ה*, הנחה בלתי מוגה.

*

בתוך הוספה — מכתב (תධ'יס מ"אגרות-קדוש", שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום הייעוד "הקיים ורנו גו", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מأتינו תצא".

עוד הנחות בלה"ק

יום ההילולא כ"ב שבט, ה'תשע"ה,
שבנעים שנה להסתלקות הילולא של כ"ק הרלוי" ז"ל
ברוקלין, נ.י.

(*) לפניה ארבעים שנה.

©

Published and Copyright 2014 by
LAHAK HANOCROS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5775 • 2015

Printed in the United States of America

נדפס באדיבות דפוס	נסדר והוכן לדפוס
The PrintHouse	על ידי חיים שאול בן חנה
538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237	בדפוס „ עוד הנחות בלה"ק ”
(718) 628-6700	(718) 604-2610

נדפס בסיווע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שייחי

tocן המאמר

תרומה ג"פ – כיוון שבג' תרומות הכתוב בדבר: תרומת אדנים, תרומת שקלים (לצורך הקרבנות) ותרומת המשכן, שהם כנגד ג' העמודים תורה עבודה (קרבנות, תפלה) וಗימילות חסדים (כללות כל המצוות). וזהו שתרומת המשכן רמזות על הגלויות (זהב כנגד מלכות בבל וכו') – כיוון שתרומת המשכן היא כנגד מעשה המצוות שנתלבשו בדברים גשמיים שבולם, ובענין הגלות מודגשת יותר גשמיות העולם, שבה צריך לפעול דירה לו ית' בתחוםים (ס"א-ב).

ובפרטיות: "ויקחו לי תרומה" – תורה (תרומה – תורה מ', וב' הפירושים, לשון הרמה – לימוד התורה לשם התורה, שמחבר אוריתאת בקבוב"ה, ולשון הפרשה – התחלת הלימוד אדעתא דנספי), המשכה מלמעלה למטה, "אותם לוקחים", "לי", ובאופן שנמשך גם למטה, גם שם "אינו זו לעולם"; "מאת כל איש אשר ידבנו לנו" – עבודה שבבל זו תפלה, שפועלת גם על נה"ב שיהי' כולם ("כל איש"); ו"תקחו את תרומתי" – קיום המצוות בדברים גשמיים בעוה"ז התחthon, ועד בזמן הגלות (ס"ג-ה).

ואף שהעובדת דקיים המצוות בדברים גשמיים היא يريدה לדרוגה היוטר תחthonה – הרי דוקא בהתחthon ביוטר בא הגבוח ביוטר. ולכן דוקא בתרומת המשכן מודגם מספר י"ג – כנגד י"ג תיקוני דיקנא שלמעלה מסדר השתלשלות. וזהו גם העניין דמעשה גדול לעתדי לבוא, וכמו שהמקדש שלמעלה מהמשכן ה"י מדורם דוקא. ולכן נתפרשה בכתב תרומת המשכן דוקא – כיוון שע"י מעשה המצוות נשלהמת הכוונה דדירה בתחוםים (ס"ז-ז).

בב"ד. אוד ליום ד' פ' תרומה, א' דר'ח אדר, ה'תשל"ה
(הנחה בלתי מוגה)

ויקחו ל' תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי וזאת התרומה אשר תקחו מאתם¹, ומונה י"ג² דברים. וידוע הדיווק בזה³, لما נאמר לשון תרומה ג"פ, דלכארה הול'יל ויקחו ל' תרומה מאת כל איש (ולמנוט י"ג הדברים). ואיתא על זה בירושלמי⁴ (והביאו רשי"י בפירושו על התורה⁵), בגין תרומות הכתוב מדבר (ולכן נאמר ג"פ תרומה, לרמז על ג' התרומות), ויקחו ל' תרומה וגוי זו תרומה שקלים (שםם מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי זו תרומה שקלים (שםם קנו קרבנות צבור. ואף שמננה לקחו גם עברו בדק הבית, כדאיתא בירושלמי⁶, מ"מ, עיקר העניין דתרומה השקלים הוא עברו קרבנות ציבור, כמובא גם בפרש"י על התורה⁷), וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זו תרומה המשכן (שממנה נבנה המשכן. וזהו שאמרו⁸ שניימנו כאן י"ג דברים, אף שלכארה יש כאן ט"ז דברים⁹, כיוון שהחשבון זה נכללים רק הדברים שמהם נבנה המשכן, משא"כ שמן למאור ובשים לשם המשחה שם ע"ד הקרבנות¹⁰). והיינו, שאע"פ שבפשתות הכתוב מדבר רק אודות י"ג הדברים שנתנו לתרומה המשכן, מ"מ, נרמזו בזה גם עוד ב' תרומות, וביחד הם ג' תרומות. אך עדין ציריך להבין, דמאחר שהכתוב רוצה להזכיר כל ג' התרומות, מדוע נאמר בפרטיות רק זו תרומה אשר תקחו מאתם (זהב וכסף וגוי), שזו היא התרומה הקשורה עם בניין המשכן. וכן יש לדיבוק בשינוי הלשונות שכותוב, שבתחילתה נאמר "לי" תרומה", היינו, שהקב"ה (לי) והתרומה נזכרו כל אחד בפני עצמו, וללא ח' נאמר (מת כל איש אשר ידבנו לבו) תקחו את תרומתי, תרומה

6) שקלים רפ"ד. רמב"ם הל' שקלים

2) פרש"י ודעתי זקנים מבני התוס' רפ"ד.

7) פרשتناו שם. תשא ל, טו.

⁸⁾ ראה בחיה פרשנתנו שם, ז. כלី יקר שם,

ג) בכל הבא לכאן – ראה גם לקו"ש ג.

9) אוח"ת פרשנהו ע' א'שפג. ע' א'שצ. ע'

חלק ט' ע' 292 ואילך (ממאמר זה), ובהנסמן שם.

עה"ת CAN

4) שקלים פ"ה ה"א.

5) פרשׁתנו שם.

הקב"ה, ולאח"ז נאמר וזאת התמורה אשר תקחו מאותם, ובגלו לא נאמר תיבת לי, וגם לא נאמר תרומותי. גם ציריך להבini¹⁰ מה שמצוינו דבר פלא במדרשי¹¹ על הפסוק וזאת התמורה אשר תקחו גו' זהב וכסף ונוחשת, זהב כנגד מלכות בבל (רישא דדהבא¹²), ועוד"ז שאר העניינים שרמזים על הגליות של אה"ז, דלכוארה אינו מובן מהו הקשר והשייכות של הגליות לעשיית המשכן.

ב) יובן ביאור הדברים ע"פ המבוואר בדروس חסידות מרבותינו נשיאנו¹³, שג' תרומות שאותות הכתוב מדבר קאי בכללות על ג' העניינים דתורה תפלה ומצוות, שהם ג' העמודים דתורה UBODA (ענין הקרבנות¹⁴, תפלה¹⁵) וגמרות חסדים¹⁶ (כללות כל המצוות, כידוע לכל המצוות הם בימין, שזהו ע"מ מדת החסיד¹⁷). ועפ"ז יובן ביאור השייכות של תרומת המשכן לענין הגליות (כיוון שתרומת המשכן היא כנגד ענין המצוות, משא"כ תרומת האדנים ותרומת השקלים, שהם כנגד תורה ותפלה, כדלקמן).

והענין בזה, דנהנה כללות החלוקת בין תורה תפלה ומצוות הווא, שתורה היא המשכה מלמעלה למטה (דוידי לי¹⁸), וכמו"ש¹⁹ הלא כה דבריakash, והיינו, שאפילו כפי שהتورה היא למטה הרי היא איןן (של הקב"ה), שלכן, מה אש אינו מקבל טומאה אף דברי תורה איןן מקבלין טומאה²⁰. וענין העבודה, קרבנות (תפלה), הרי ענין הקרבן הוא רק לאחרי שמקדשים אותו, היינו, שאין זה כפי שהעולם הוא מצד עצמו, אלא לאחרי שהעולם כבר נתעלה כו'. וכמו בתפלה, שענינה סולם מוצב ארצها וראשו מגיע השמיימה²¹. משא"כ ענין המצוות הרי זה דוקא בדברים הגשמיים, תפילין בקהל גשמי וציצית בצמר גשמי וכיו"ב בכל המצוות וואך שיש גם מצוות דחובת הלבבות, הרי מבוואר בכ"מ בחסידות ובפרט בדروس רביינו נשיאנו כ"ק מו"ח אדרמו"²², שג' אהבת ה' ויראת ה' צ"ל

(17) ראה תניא אגה"ק סל"ב.

(18) שה"ש ב, טז. וראה אה"ת פרשנתנו

ס"ע אשנא. ע' אישס.

(19) ירמי' כג, כת.

(20) ברכות כב, א.

(21) ויצא כת, יב. זהר ח"א רסו, ב. ח"ג

שו, ב. תיקוני זהר תיקון מה.

(22) המשך תער"ב ח"א פקי"ד. סה"מ

תרצ"א ע' סב. תרצ"ז ע' 215. שם ע' 282 ושם ג'.

(10) ראה גם לקו"ת בהעלותך לה, ד.

(11) תנומה פרשנתנו ז. וראה שמור' פל"ה, ה.

(12) ע"פ דניאל ב, לח.

(13) ראה אה"ת פרשנתנו ד"ה ויקחו לי

תרומה ע' אשוט ואילך. ע' איתיג.

(14) רע"ב לאבות פ"א מ"ב.

(15) ראה רביינו יהונה לאבות שם.

(16) אבות שם.

באופן **שיהי**' ניכר ונרגש בכיווץ או התפשטות בשר הלב, ועד"ז בנוגע להבנה והשגה שבמוח שהוא כלי השכל, שפועלת גם شيئا' במוח, בהגידול או בהקמתים שנעשים בהמוח, כմבוואר בככ' מ²³. והוא גם הטעם שדווקא המצוות הם במדידה והגבלה (כדיותא באגה"**ק**"²⁴), משא"כ התורה היא לעלה מדידה והגבלה, כמו"**ש**"²⁵ ארכוה מארץ מדיה ורוחבה מני' ים, ועד"ז גם תפלה (עבדה) היא לעלה מדידה והגבלה, שהרי תפלה בתקילת השלימות היא באופן דראשו מגיע השמיימה, ועוד לאופן דבכל מادرך²⁶ (שבק"ש) או כעבדא קמי מרוי' שבשמו"ע²⁷, שהוא הפך למציאות העולם, אלא אדרבה, עניין הביטול, ביטול היש ועד לביטול למציאות. ורק עניין המצוות הוא במדידה והגבלה, כיון שלן עניין המצוות הקשור עם מציאות העולם (דברים גשמיים) דוקא, שם צ"ל עבודת בניי' העשוות לו ית' דירה בתחוםן שאנן תחתון למטה הימנו²⁸.

ועפ"ז יובן אמר המדריש וזו תרומה אשר תקחו גו' זhab וכסף ונחשות, זhab נגד מלכותם וכל וכו', כי, עניין הגלות (מלכותם הכל וכל וכו') מודגש ביותר עניין החומריות ועכ"פ עניין הגשמיות שבעולם, שבזה צ"ל עבודת האדם לעשות לו ית' דירה בתחוםן, ולכן שיק' עניין זה לתרומת המשכן, שקיים על עניין המצוות, שאפילו בזמן שביהם"ק ה' קיים ה' עיקר עניין המצוות בעניינים גשמיים דוקא.

ג) **ועפ"ז** יובן גם شيئا' הלשונות שכחטו, שבתחילתה נאמר ויקחו לי תרומה (ואח"כ נאמר תרומות), ואח"כ נאמר וזו תרומה גו'). ובהקדמים הדיקום במ"ש ויקחו לי תרומה, דלאורה הול' ויתנו לי תרומה. ואף שUMBORA בתנאי³⁰ (מדברי זהה³¹) שהפי' דווייחו לי תרומה הוא כמו' אתם לוקחים³², הרי לאורה עניין זה הוא לאו דוקא במצוות תרומה, אלא בכל עניין של לימוד התורה וקיום המצוות שעי'ז' אости אתם לוקחים. אך הביאור בזה, דמ"ש ויקחו לי תרומה קאי על העבודה בכו' התורה³³, שהיא המשכה מלמעלה למטה, ולכן נאמר ויקחו, כי

(23) סה"מ תרצ"א ע' קפב. תרצ"ב ע' לד. ספ"ג. במדביר פ"ג, ו. תנאי רפל"ו. ובכ"מ.

(29) תניא שם.

(30) פמ"ז.

(31) פרשנתנו קמ, ב.

(32) ראה שמור פל"ג, א. שם, ו. ויק"ר פ"ל, יג.

(33) ראה אוח"ת פרשנתנו ע' אשנא. ע'

. אשנת ואילך.

(24) תרצ"ז ע' 254. וש"ג.

(25) סימן י.

(26) איוב יא, ט.

(27) ריש ע"ב ואילך.

(28) שבת י, א.

(29) ראה תנחותמא בחוקותי ג. נשא טז. ב"ר

העבודה ב琨 ההוראה היא (לא ויתנו, מלמטה למעלה, אלא אדרבה) באופן של קייחה (ויקחו), ובאופן דויקחו לי, היינו עצמות או"ס³⁴ (אותם לוקחים), כיוון שאורייתא וקוב"ה قولא חד³⁵.

ויש להוסיף בדיקון הלשון (ויקחו) לי, ע"פ מאורז'ל³⁶ כל מקום שנאמר לי אינו זו לעולם, והינו שבחי העצמות (לי) נמשך גם למטה מטה, עד למקום ודרגת שמו צרייך לשולול שלא זו לעולם, כיוון שהזו מטה מקום ודרגת שכארה צ"ל שם מעמד ומצב דזוז כו', ואעפ"כ, כיוון שהזו המשכת העצמות, בחיה עתיק, הרי זה נמשך עד למטה מטה, וגם בגלות מצרים (כפי שמצוינו בענין קידוש חדשים, שעוז"³⁷ החדש הזה לכם, הה"³⁸ יהיו לך לבדך ולאין לזרים אתה³⁹, שמצוה זו נאמרה לבני" בהיותם עדיין למצרים).

וזהו ויקחו לי תרומה, שגמ העבודה דתורה נקראת בשם תרומה. והענין בזה, דהנה ידוע הרמז הכללי שבתיבת תרומה ישנו האותיות תורה מ', דקאי על התורה שנינתה לארכאים יומם⁴⁰. ועוד זאת, שבתרומה יש ב' פירושים⁴¹, מלשון הרמה⁴², ומלשון הפרשה⁴³, שכארה הם פירושים הפכים, כי, תרומה מלשון הרמה מורה שהזו עניין שצרייך להרימו ולהגביהם כו', משא"כ תרומה מלשון הפרשה משמע שהדבר נשאר במקומו, אלא שבמקומו גופא הרי הוא באופן נעליה יותר, כיוון שפריטים אותו מענין נוספת לו כו'. ובדוגמא עניין התרומה פשוטו, שהפרשת חטה מן הכרוי יכול להיות באופן שהחטה נשארה במקומה, ואומר חטה זו לדרומה או לצפונה כו' תרומה⁴⁴, והיינו, שגמ בהיותה במקומה הרי היא במעמד ומצב של הפרשה, קדושה והבדלה משאר החטאים שכרכי שנמצאים בסביבתה. וב' עניינים אלו ישנים גם בתורה. דהנה, כאשר לומדים תורה כדברי איזי מגיעים סו"ס לאופן דלימוד התורה לשם, לשם התורה, וויליאם⁴⁵, והיינו⁴⁶, שמחבר אורייתא בקוב"ה

ואילך. ע' אישפ. סה"מ תש"ט ע' 151.

(34) לשון האוה"ת פרשנתנו ע' אישפא.

(41) ראה אואה"ת פרשנתנו ס"ע א' שנה

(35) מובא בתניא פ"ד ורפק"ג בשם הזוהר.

ואילך. סה"מ תש"ט ע' 150 ואילך.

(36) ויק"ר פ"ב, ב.

(42) זהר פרשנתנו קמן, א.

(37) בא יב, ב.

(43) פרש"ר ריש פרשנתנו (ד"ה תרומה).

(38) משליח, ה, יז.

(44) ראה רב"ם הל' חרותות פ"ג ה"ח.

(39) שמואיר פט"ו, כג.

(45) ראה ורא"ש נדרים סב, א. סה"מ

(40) זהר ח"ג קעט, א. תיקוני זהר תיקון

תרנ"ט ע' רגנ. וש"ג.

(46) ראה גם לקו"ת שלח מז, ג.

יז (לא, ריש ע"ב). אואה"ת פרשנתנו ע' אישמה

(כదאיתא בספר הבהיר⁴⁷ ובזהר⁴⁸ ונתבאר בחסידות בכ"מ⁴⁹), שזהו עניין ההרמה שבתורה. אך ישנו גם עניין ההפרשה שבתורה⁵⁰, שזהו בתחלת הלימוד, שהלימוד הוא אדרעתה דעתשי⁵¹, ועוד שנעשה באופן שנקראת על שמו⁵², כמ"ש⁵³ ובתרתו יהגה, שזהו עניין שפועל בהמקום שבו נמצא גם קודם הלימוד, אלא שבמקומו עצמו הרוי הוא באופן נעליה יותר. ועוז"נ ויקחו ל' תרומה, והיינו, שאעפ' שאין זה באופן שנקרא תרומתי בגלוי (ועאכו"כ שבתחלת העבודה אין זה בגלוי)⁵⁴, מ"מ, הרוי זה באופן דוייקחו ל', שימוש בח' לי, ובאופן שאינו זו לעולם, שהרי התורה היא נצחית, וכפי שמביאו ובניו חזקן בתניא⁵⁵ עניין זה בגיןו לעבודה בפועל אצל כאו"א מישראל, אפילו ביןונים, ואפילו אצל אלו שהם למטה מדינגת הבינונים, שאצלם צורך להdagish (באווארענען) שקרוב אליו הדבר מאד בפיק ובלבך לעשותו⁵⁶, הנה התורה היא נצחית בכל מקום ובכל זמן ובכל הדרגות שישנם אצל בני".

ד) **וממשיך** בכתב מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקוות תרומתי, דמ"ש ידבנו לבו הו"ע ולעבדו בכל לבכם⁵⁷, אי זו היא עבודה שלב זו תפלה⁵⁸ (שהיא בדוגמת עניין הקרבנות, שזהו עניינה של תרומה הב', תרומת השקלים, שמננה קנו קרבנות ציבור). וזהו גם מ"ש מאת כל איש, כפי שמביא הצע"צ באוה"ת⁵⁹ תורה הרב המגיד⁶⁰ שפירוש כל איש הוא שכולו איש, והיינו, שאעפ' שקדום התפללה הנה חלק שבו הוא נפש האלקית וחילך שבו הוא נפש הבהמית, שנקראת בשם בהמה לפי שורוח הבהמה היורדת היא למטה⁶¹, הרוי המטרה של עבודת התפללה היא לפועל העניין דכל איש, שייהי כולו איש (שגם נה"ב תהי' נכללת בבח' אדם), שזה נעשה ע"י העניין דידבנו לבו. ומסיים תקוות את תרומתי, שגם בעניין זה ישנו ב' הפירושים דהרמה והפרשה, כמו בעבודה

(47) אפגנעראנגן ("אפגנעראנגן") מהאדם הלומד; האדם אינו בערך כל שבחיי "לי" יאיר בו בגלוי.

.(48) ח"ג רכב, ב.

(49) רפי"ז.

(49) לקו"ת שלח שם. נא, א. אואה"ת נ"ך

(50) נצבים ל, יד.

ח"ב ע' תתקיד. ובכ"מ.

(51) ראה גם אואה"ת פרשנתנו ע' איש

ואילך. ע' א' שצט.

(52) ראה פסחים סח, ב.

ע"ז יט, א.

(53) תהילים א, ב.

(53) ראה לקו"ש שם ע' 296, שהמשכת

(54) תענית ב, סע"א. וראה רmb"ם ריש הל' תפלה.

העצמות שבתורה נשארת כאילו מובדלת

(55) פרשנתנו ע' אישסג.

(56) אור תורה להה"מ סימן קא.

(57) קהילת ג, כא.

שבקו התורה (כמבואר בהדרושים⁶²), אלא שזו באופן דתורומתי, שהאור האלקי מאיר בו בגילוי.

ה) **וּמִמְשִׁיךְ** בכתוב, זו זאת התמורה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונוחות וגו', כל י"ג הדברים שמהם נעשה המשכן (וכאמור לעיל (ס"א) שבבחובן זה לא נכללים שני הדברים הקשורים עם עבודה הקרבנות, שישיכים בעיקר לעניין DIDBNO לבו), שענין זה קשור עם כללות העבודה דקיום המצוות בדברים גשמיים דוקא, בעזה⁶³ התחתון שאין תחתון למטה הימנו. והיינו, שאין זה כמו עניין לימוד התורה שישנו גם בג"ע⁶⁴, ועכבר⁶⁵ כעבודת התפלה, שעוז⁶⁶ נ"ח הי' הו'י אלקי ישראל אשר עמדתי לפניו, ואין עמידה אלא תפלה⁶⁷, כפי שהי' קודם ירידת הנשמה למטה⁶⁸ (ועד"ז לאחרי צאתה מהגוף), ואדרבה, עיקר העניין דאמירת שירה, שהוא עניינה של עבודה התפלה, הרי זה עבודה המלאכים, משא"כ עניין המצוות הוא דוקא בעולם התחתון שאין תחתון למטה ממנו, ועוד כפי שהוא בזמן הגלות (כנ"ל מדברי המדרש זהב כנגד מלכות בכל וכו'), ככל המדריגות שבunning הגלות, החל מכללות העניין דירידת הנשמה מאיגרא רמה לבירא עמייקתא⁶⁹, שם זה נקרא כבר עניין של גלות, ולאח"ז ישנו עניין הgalot כמי שהוא לאחרי חטא עה"ד (כולל גם כפי שהוא בשורש הענינים, מיעוט היריח, ולפנ"ז עניין שבכח'ך דתהו⁷⁰), כמבואר בארכיה באגה"ק⁷¹, ועוד כפי שענין הgalot הוא משחרב בית המקדש.

ו) **אמגָם** או"פ שעוניין וזה התמורה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונוחות וגו', שקיים על העבודה בעניין המצוות, הוא באופן של ירידת לדרגא היותר תחתונה, ולכארה העניין הכוי נעללה הו"ע ויקחו לי תמורה שנעשה ע"י העבודה דתורה, ועוד"ז יש מעלה יתרה בעניין דתורומי שבעבודת התפלה שעיל ידה עוללה האדם עד למעלה ממדידה והגבלה, למעלה אפילו מדבר הו'י שבתורה שנקריאת על שמו של האדם (שלכן נאמר כאן וזה התמורה סתם, ולא תרומתי, או לי תרומה), מ"מ, הרי ידוע שכל הענינים של ירידת הם צורך עלי'. ועוד המבואר בהמשך

(66) ראה סה"מ היש"ת ע' 13. תש"ח ע' 211. ובכ"מ.

(67) ע"פ חוגיגה ה, ב.

(68) ראה ד"ה על כן יאמרו המושלים תרצ"א פ"ב (סה"מ תרצ"א ע' שיט ואילך).

(69) סכ"ה (קמ, א).

(70) ראה או"ה"ת פרשתנו ע' אישפ"ד.

(71) ראה תניא פמ"א (נח, סע"א).

(72) מלכימ"א י"ג, א (וראה לקו"ש חכ"ה ע' 147 הערה 53. וש"ג).

(73) ברכות ו, ב.

מאמרי הילולא⁷⁰ שדוקא בתחום שהוא יותר בא הגובה גבוהה מאשר, ואדרבה, היותו בתחום ביותר מוכיה שרשאו גובה גבוהה ביותר. ולכן הנה דוקא בתורת המשכן מודגש מספר י"ג נ"ג דברים, אף שיש מקום למנות ט"ו דברים (כנ"ל), וגם יש מקום למנות י"א דברים, לפי שג' המינים תכלת ארוגמן ותולעת שני נחשבים לאחד (כדעה אחת במדרש⁷¹), ומברואר בזה⁷² שי"ג הדברים הם כנגד י"ג תקוני דיקנא, שככלותם הם מעלה מהשתלשות. וכמברואר גם בהמשך עת"ר⁷³ שי"ג הדברים הם כנגד עשר ספירות (שכלולים כל סדר ההשתלשות) וג' ראשי ראים (שהם מעלה מהשתלשות), שדוגמתם בעולמות הוא העולמות שלמטה מאצלות, אצלות, וועלמות א"ס שלמעלה מאצלות. ועילוי זה הוא דוקא בתחום המשכן כנגד עניין המצוות, בಗל שהמצוות הם בגדימות, בעוה"ז בתחום שאין תחתון למטה הימנו.

וזהו גם מה שלעתייד לבוא יהי' מעשה גדול⁷⁴, שהו מצד המעלה שיש דוקא בתחום שאין תחתון למטה הימנו. ובדוגמת המעלה דשבט יהודה ומשיח בן דוד לגבי שבט יוסף ומשיח בן יווסף⁷⁵, ובדוגמת מעלה המקדש לגבי המשכן [שהרי אע"פ שם"⁷⁶ ועשו לי מקדש ושכنتי בתוכם כולל את כל העניים, החל מהמשכן דמשה, משכן שילה ובית המקדש, המשכן איקרי מקדש ומקדש איקרי המשכן⁷⁷, מ"מ, השלים בזה באופן שבאתם אל המנוחה ואל הנחלה⁷⁸ היא ביביהם⁷⁹ דוקא], שהי' מדורם דוקא (ולא כמו המשכן שהיה מצומת, וכמ"ש⁸⁰ קורות בתיינו ארזים), מבואר בהדרושים⁸⁰.

ז) וזה הטעם שבפרטיות ובגלוּי נתרפש בכתב רך עניין תרומת המשכן (זו תרומה אשר התקחו מאתם זהב וככסף ונחושת וגור), כל י"ג הדברים), וرك בכללות וברמז נכלל בזה גם אודות תרומת האדנים ותרומת השקדים, כי, תכלית המכון בכללות עניין התרומה הוא

(75) ראה גם או"ת ושלח ח"ה התפעב, סע"ב.

(76) תרומה כה, ח.

(77) עירובין ב, א.

(78) פ' ראה יב, ט.

(79) שה"ש א, י. וראה פרש"י תרומה כו, טו.

(80) תו"א, תוח' ואו"ת ר' פ' ויגש.

(70) ד"ה באתי לגני ה'שיות פרק יב ואילך.

(71) ברייתא דמ"ט מודות. הובא ביליקוט שמעוני פקודי ורמז תכל.

(72) או"ת פרשتنנו ע' א'שפג.

(73) ס"ה וזאת התרומה (סה"מ עת"ר ס"ע ריג ואילך).

(74) או"ת שבהערה 80. לקו"ש חכ"ה ע' 263. ושם.

(מ"ש בסיום העניין⁷⁶) ועשו לי מקדש ושכנתו בתוכם, וענין זה נעשה בעיקר ע"י מעשה המצוות, שזוהי הפעולה בתחום שאין תחתון למטה הימנו, לעשות לו ית' דירה בתחוםים.

ח) **וכל** זה שייך לר"ח אדר, כי, באחד באדר משמעין על השקלים⁷⁷, שקאי בפשטות על השקלים שהם קרבנות ציבור (התרומה האמצעית), אבל בזה נכללים גם תרומת האדנים ותרומת המשכן, שהרי בכך שיכללו להקריב קרבנות הציבור, צריך להיות תחילת עניין האדנים, שהם היסוד של כל העניינים⁷⁸, וכן כלות בנין המשכן (וזה ממקדש דיוקרי משכנן). שrok אז יכול להיות עניין הקרבנות בשלימות (משא"כ כشمקרים קרבן בבמה גדולה ובמה קטנה⁷⁹). אף שע"פ הביאור בנגלה הרוי זה קשור עם אחד בניסן [שבנישן נגאלו וכו' עתידין להגאל]⁸⁰, שאז מתחילה להקריב מהתרומה החדשה, כפי שלמדים מ"ש⁸¹ זאת עלות חדש בחישובו, אמרה תורה חדש והבא קרבן מתרומה חדשה, ולכן קדמנים וקרינן באחד באדר (שלשים יום לפניו⁸²) כי היכי דלייתו שקלים למקדש⁸³, מ"מ, כאשר באחד באדר משמעין (ومכריזין) על השקלים, הרוי זה כבר התחלת העניין כפי שבא בדיבור, ועי"ז נ麝 אח"כ במעשה בפועל, כפי שהוא בಗאולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש, ע"י מישיח צדקנו, שיבנה בית המקדש במקומו⁸⁴, ושם נעשה לפניך כו' כמצוות רצונך⁸⁵, בעגלא דידן.

(86) מגילה כת. ב. ירושלמי שקלים שם.

(81) שקלים פ"א מ"א.

(87) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

(82) ראה לקוש' ח"א ע' 164 ואילך.

(88) בתפלת המוספין. וראה תור'ח ר"פ

(83) ראה אנציק' תלמודית ערך במא.

ויחי. המשך וככה תרל"ז פ"ז ואילך (סה"מ

(84) ר"ה יא, א. שמור' פט"ו, יא.

תרל"ז ח"ב ע' תכ ואילך). ועוד.

(85) פינחס כח, יד.

הוספה

ב"ה, י"ד תמוז תש"י
ברוקלין.

ש"ב הרה"ג והריה"ח חוייב אי"א נוי"ם וכו'
מהור"ר ישע"י הלוי שי'

שלום וברכה!

קבלתי מכתבו מז' תמוז, ובתו בינוים הגיע לידי הקונטרס ליבי וגיא
תמוז עם מכתב הכללי השיך אליו.

א) מה שהעיר בוח"ג דק"ח ע"א, دمشמע שם בזהר דעתך עברי יצא
בשמייה, וככורה הרי אין הדין כן: — יעווין במק"ם שם וז"ל, בשבייתו שלו
כו' אבל אין פי' ובשביעית היא השמייה כו' דאי עבד יוצא בשמייה. —
ובניצוצי זהר שם מצין ג"כ לתרגומים יונב"ע שמות כא', ז', ושם כב', ב.

ב) עוויש בזהר, ת"ח עבדין פטורין מעול מלכותא דלעילא כו' ועומ"ש
וכו', וזה פלא: — יעווין שם באור החכמה שכבר עמד ע"ז וכן במק"ם. ובמק"ם
פי' שהוא ע"ד שהפועלים מקזרים בה"מ, ובניצוצי זהר מצין לירושלמי קדושין
פ"א סה"ב, שער חדש בספר העטוור הלוות תפילין [חלק] ז' (دلוזה רבעדים

מצילים האגרת.

מהור"ר ישע"י הלוי: הורויז, וויניפגע. אגרות נספות אלו — אג"ק חכ"א אגרת זיתנה,
ובהנסמן בהערות שם.

הكونטרס ליב' וג' תמוז: קונטרס צג. נדפס לאח"ז בסה"מ תש"א ע' 285 ואילך.
מכות הכללי השיך אלו: אג"ק ח"ד אגרת א'פז.

א) מה שהעיר בוח"ג דק"ח ע"א .. עבד עברי יוצא בשמייה: לתובן סעיף זה ראה גם לקו"ש
ח"ז ע' 447 הערכה ד"ה "באפריט .. חובי", ובארוכה — לקו"ש חכ"ב ע' 143 ואילך.

במק"ם: = במקדרש מלך.

יונב"ע: = יונתן בן עוזיאל. — ושם: "וארום יזון גברית ברותי" ... אלחנן בשני דשטיות
ובסימניה כו'" (כא, ז); "ויזדבן לי" בית דינא מן גניבותי" ועד שתא דשטיות" (כב, ב).

ב) עוויש בזהר .. עבדין פטורין מעול מלכותא דלעילא כו': לתובן סעיף זה ראה גם אג"ק
ח"ח אגרת ביתדר (ס"ד), ובארוכה — לקו"ש ח"ז ע' 179 ואילך. וראה גם תומ"ם התועודיות
חנ"א (תשכ"ח ח"א) ע' 463 הערכה 89. וש"ג.

עו"ש: = עוד שם.

ת"ח: = תא חז.

ונומ"ש: = וועל מלכות שמיים.

בבה"מ: = ברכות המזון. — ראה שו"ע אדרה"ז או"ח סקצ"א. וש"ג.
ירושלמי קדושין פ"א סה"ב: ושם (הובא בלק"ש שם הערכה 28): "אוון ששמיעה מהר שני
לא יהיה לך אלקים אחרים על פניהם (יתרו, ג) ופירקה מעלי" על מלכות שמיים וקיבלה עליו
על בשר ודם וכו'".

שער חדש בספר העטוור הלוות תפילין [חלק] ז': ושם (סק"ב) — על המובא בספר העטוור

עבריתים פטוריים מקיש ותפילין — כמובן דעתנו, אף שאינו הספר תחת ידי, אם זהו סותר לעבודת אדוננו), כן כבר העירו מהא דעבד עברי מותר בשפהה כנענית.

ג) בזחיג דקייז עיב, לצאתם הארץ מצרים כי בחודש הראשון הווה. וזה פלא שהרי מקרה מפורש הוא: — עיישי' במק'ם שעמד בזה, וללא דמסתפינא התייחס אומר, שהוא עיד מרוז'יל שנה עליו הכתוב לעכבר, היינו שכפל העינים מדגיש החודש שבדבר, עוויל' דמשמיינו עיד מה שפי' בלקוית ד"ה וידבר וגוי' במידבר (השני סוף פרק ג'). ושני פירושים אלו יש להעמיס בתירוץ המק'ם שם.

ד) במ"ש בלקוית פ' אמרו ל'ו סע'יב, היום בגימטי אל הווי: — הפ'י הוא שתיבת יומם עם הכלול בגימטי אל הווי, יעווין מאורי אוור אותן יויד סע'יך', הוספות לתויא ד"ה ויקהיל פ"ג, לקוית במידבר סוף הביאור וידבר אלקים את כל הדברים.

דברי היישלמי ברכות פ"ג ריש ה"ג: "נשים ועבדים וקטנים פטורין מק"ש ומון התפилиין ... עבדים מנין שנאמר (וattachן ו, ד) שמע ישראל ה' אחד — את שאין לו אדון אלא הקב"ה יצא העבר שיש לו אדון אחר): "ואני חבתני בח' לברכות דייל' דאייעט מימה אף עבר עברי, וכדעת זוהק בפ' בהר ח' ק"ח א' יעוש' הטיב. ובזה נחה שקטה תלונה המערערים על הזוהק בזה". וראה לקויש שם הערא 29.

בן כבר העירו מהא דעבד עברי מותר בשפהה כנענית: ראה ניצוצי זהר שם. לצאתם הארץ מצרים: במידבר א, א. — בזhor שם: "לצאתם הארץ מצרים — לאשתמודעה דהא כד נפקו ישראל מצרים בחודש הראשון הויה".
מרוז'יל שנה עליו הכתוב לעכבר: יומא נא, ב. ושות'ג.
בלקוית ד"ה וידבר וגוי במידבר (השני סוף פרק ג): ג, א. — ושם (לאחר שמביא דברי הזוהר שלפנ'יהם שם): "שהבהיר" ראשונה דיע' בחודש הראשון זהו בח' סור מרע, והוא בח' ומדרגת אתכפיא סט"א, וזהו יסוד היטודות, ואח"כ החדש השני נק' חדש, דנהיר לבח' ראשונה, היינו לבוא לבח' אתהPCA השוכא לנוורה, שזו ענין מדבר סינוי כו'".
בתרוח'ח המק'ם שם: "ויש לומר שכונת הזהר לומר שמספרוק זה ידענו שייצאת מצרים היהת ע"י המלכות, כמו' הרוב ציל' שבינה האירה במל', ומיל' הוציאתם, ולכך אמר הכתוב בשנה השנייה לצאתם הארץ, לומר שהיסוד נק' שנה שנייה לגבי המל' שהיא ספרי' ראשונה שהוציאתם הארץ מצרים, זו'ש בא' לחדר הב' וכ'ו'".
בלקוית פ' אמרו ל'ו סע'יב, היום בנימתי אל הווי: ושם (בד"ה והניך את העומר פ"ב): "זהו פ'י היום בגימטי אל' ההו', שהוא המשכת המקיפים לעומר לבח' המל' הנק' עומר".
מאורי אוו'אות יויד סע'יק ח': ושם: "יום עם הכלול גני' אל' הויה", כי בח' יום הנגנת היזירה".
הוספות לתויא ד"ה ויקהיל פ"ג: קיד, ב. — ושם: "זהו ג' שורש ענן ספרית העומר באמרו הום יומ א' כו', פ' הום יומ בח' גילוי המשכת אוור מלמעל"ט, כי יומ בגימטריא אל הווי כרי' כמ"ש בפ"ח בפ"ח בכוננות הספריות".
לקוית במידבר סוף הביאור וידבר אלקים את כל הדברים: יז, ג. — ושם: "וכל זה הוא סדר ההשתלשות אבל במת' שעדיין לא נצטו על המזות ה' גילוי האורת הכתור שלא סדר המדרגות ... אלא ע"י ספרית העומר ... הום גימטרוי' ז'ן, ע' בכוונת מה'ז גבי כי הוא אל ז'ן, וגימטרוי' אל הווי' ביצירה, כי ביצירה הוא שרש ומוקור המדרגות דקליפה, וע"י התהפקות מדרות דקליפה במדות דקדושיםה בח' פנימית הנה ע"ז מלאיו ומילא נתגלה שער החמשים בח' כה'".

ה) בלקו"ת בהעלוותך דלי"ו רע"ב, כמ"ש **blklyt**: — בהדפסים שראיתי כתוב שם כמ"ש בלק"ית, וחפי הוא לקו"ת להאריז"ל.
 בטח עשה התעודות ביום הגאולה יב' ויג' תמוז, ויימחני בשוו"ט מהפצת המעיינות חוצה גם במחנו הט', כי המעיינות ניתנו לנו זה מכבר, והחוצה נמצא ג"כ בכל מקום ומקום, ובידינו תלוי ועל שכמו הוטלה העבודה, עבודהת ההפצה. ויה"ר שבמהרה ביוםינו יתמי מיר, מלכא משיחא, בגאולה השלימה והאמיתית.

ברכה

מ. שני אורסאהן

בלקו"ת בהעלוותך דלי"ו רע"ב .. כמ"שblklyt .. לקו"ת להאריז"ל: ראה גם אזה"ת בהעלוותך ע' תכלג (הגחות הצע"צ ללקו"ת הנ"ל).

זע"ד הנחות בליה"ק

מכונן להוצאה לאור תורה כ"ק אדרט"ר מלונגוואויטש וצוקללה"ה נגן"ט זי"ע

Lahak Hanochos Inc. 788 Eastern Parkway, Suite 408, Brooklyn, N.Y. 11213

Tel. (718) 604-2610 Email: info@lahak.org

ב"ה.

לאחר זמן רב שאוזלו מן השוק
ב"ה ות"ל זכינו שבאים אלו הגיעו מבית הוכר

תורת מנחם כרכים:

ג; ז; ח; ט; י; יא; יב; טו; טז; יז;
יח; כא; כב; כד; כה; כו; כט; ל

ספריו המאמרים:

תשכ"ב; תשכ"ח; תשכ"ט

בהוצאת מתקנת

את הספרים ניתן להזמין באימייל info@lahak.org

ובחנויות הספרים קה"ת

באה"ק: (03) 778-0226 (9606-018) בארה"ב:

מוקדש
לחיזוק התקשרות לנשיינו
כ"ק אדמוי"ר זי"ע

ולזנות

החתן הרה"ת שמו אל והכליה מרת נחמה שיחיו סלוניים
לרגל נישואיהם בשעה טובה ומצווחת
י"ד שבט, ה'תשעה

נדפס על ידי ולזנות הוריהם
הרה"ת ר' אהרון וזוגתו מרת רבקה שיחיו סלוניים
הרה"ת ר' אליעזר גרשון וזוגתו מרת רחל שיחיו לזרוב
ולזנות זקניהם

הרה"ת הרב ר' זאב דוב שיחי סלוניים

הרה"ת ר' מנחם נחום וזוגתו מרת אסתר שיחיו שטרנברג
הרה"ת ר' שמעון וזוגתו מרת חיינא שיחיו לזרוב
הרה"ת ר' אפרים וזוגתו מרת חנה שיחיו שמוקלער
מרת גוטע תחוי שפירה